

BAJAI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG

6500 Baja, Petőfi S. u. 19.

Telefon: +36 79 325 541

E-mail: baja@reformatus.hu

Honlap: <http://bajaireformatus.hu>

„Utaidat, Uram, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem.”
(Zsolt. 25,4)

LELKÉSZI HITVALLÁS

„Őrhelyemre állok, odaállok a bástyára, figyelek, várva,
hogy mit szól hozzám és mit felel panaszomra”
(Habakuk 2,1)

Kedves Testvérek!

Valószínűleg mindnyájan úgy vagyunk ezekben a napokban a körülöttünk és bennünket is érintő történésekkel, mint ahogy egyik szép és kifejező ének versünk fogalmaz:

„Hullámok, ha rémítenek mérhetetlen víz felett, s a habok közt szíved remeg, hogy sírod is ott leled...” (RÉ 769,2)

Bizonyára különféle hatások érnek bennünket, csak a két ellenpólust említem: vannak, akik ördögöt kiáltanak, míg mások isteni jelről beszélnek. Nem kívánok sem értelmezést, sem magyarázatot adni arra a helyzetre, amibe egyházunk került. Egyrészt a tisztánlátás hiánya miatt, másrészt pedig nem érzem magam ehhez elég „bölcsek”. E mostani körlevelemben szeretnék megmaradni egyházunk, kegyességünk jó rendje mellett. Erre van megbízatásom.

Így, Habakuk könyve nyomán a tegnapi és a mai igeszakaszra utalva szeretnék három hangsúlyt a szívekre helyezni.

1. Habakuk legalább olyan mértékben imádkozó ember, könyve alapján, mint próféta. Az általa feltett kérdés nagyon aktuális. „Miért?” Aki nem érti a helyzetet, miközben látja a visszasságokat, a társadalom torzulásait, szétesettségét, okkal kérdez. „Miért?” Miért hagyod Istenem, miért nem avatkozol közbe, miért engeded, hogy így legyen?
2. Olvasatomban az isteni válasz megrázó és kijózanító. Lesz még rosszabb is! Rövid távon nemhogy javulna, de súlyosbodik a helyzet. A próféta korában a külső fenyegetettség, esetünkben a belső meghasonlás tovább zilálja az istenfélő ember(ek) világát. Úgy tűnik, az erőszakos megoldás diadalra jut.
3. Miközben e világ mértéke szerinti erőszakosak győzelmet aratnak, az Isten nem akarja az övéit ebben a sodortatásban tudni. „*Ne igazodjatok e világhoz..., hogy megítélhessétek mi az Isten akarata...*” (Rm. 12,2)

Urunk azt a megbízást adja küldötteinek, hogy „álljanak az őrhelyükre”. Maradjanak meg a tőle kapott megbízatásban. Nem e világ szerinti eszköztárral, hanem pontosan úgy, ahogy egy másik próféta írja: „*nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkemmel*” (Zak. 4,6). Istenünk mértéke szerint a végső és az utolsó szó nem az erőszaké, hanem a szelídségé, és Jézus szavai szerint a szelídek öröklik a földet. Urunk körülölelő szeretete és áldása rajtuk van.

Kérek minden presbitert, gyülekezeti tagot, hogy Isten Igéje mentén imádságos szívvel és a belőle való Lélekkel álljunk helyt és bízunk az isteni bölcsességben. Az Ő szava, ami egyben tett is, lehet, hogy késik, de célba ér!

Az Úr Jézus Krisztus a mi jó pásztorunk, az anyaszentegyház őrizője és gondviselője, egyedül övé a dicsőség.

Áldás, békesség! Testvéri köszöntéssel:

Baja, 2024. február, 15.

Bán Béla s.k.
lelkipásztor